

“Водя преговори с Христо Явашев-Кристо. Да, бил е обиден на гържавата, но мина много време, смени се управлението, а българското от кръвта му няма да изчезне. Той разбира това. Бих се радвал, ако реши да направи крупно дарение, а ние ще направим зала „Кристо“ в музея.”

необходимо. Големият проблем е, че не е честно по-добре работещите трупи да носят на гърба си по-слабо работещите.

Казахте, че няма да закривате театри, какво тогава ще правите с полупразните?

- Почти сме готови със стратегията и с картата в кои градове театрите ще се обединят или ще станат приемащи сцени. Предстои ни поредната среща с театралните директори, с които ще досберем часовниците си. Това ще е стартят на театралната реформа.

Асоциация „Българска книга“ и Съюзът на писателите адресираха петицията си за спасяване на грамотността и библиотеките направо до Бойко Борисов. Не за пръв път го търсят за арбитър в духовната сфера, все едно няма ресорни министри. Това не ви ли притеснява?

- Няма нищо странно. Премиерът Бойко Борисов стои най-високо и носи най-голямата отговорност за управлението. В крайна сметка той е човекът, чиято дума е последна. Специално книгоиздателите много добре знаят, че решаването на техните проблеми не зависи от Министерството на културата, а от финансовото министерство. Може би затова отиват директно при Бойко Борисов.

И певците се оплакват. Когато Камелия Тодорова оповести, че иска да

стане чистачка в министерството, вие ѝ обещахте стратегия за поп музиката. Има ли нужда гържавата да се меси в това?

- Българската поп музика е талантлива, но се възгордя и преотстъпи своята ниша. Заслужава да си я върне, само че това зависи изцяло от музикантите. Нямахме нужда от ирония. Всички уважавате Камелия Тодорова и знаем, че е по-добре да пее, отколкото да чисти. В случая се оказва, че ѝ трябва пари за командировка.

Гледахте ли тазгодишния конкурс на Евровизия?

- Да. А вие гледахте ли балканския концерт за Хаити? Най-трудното беше да съберем македонци, сърби и българи на едно място. За пръв път докарахме албанска група, чудесно се получи. Това наистина е сериозна акция!

Както се разбира, акциите качват рейтинги. Вие харесвате ли вашия?

- Да, защото е от реалните. Но трябва да кажа, че съм от малкото хора, които влязоха във властта с рейтинг, с известност и отдавна осветяван от прожекторите. За мен сега е важно не какъв рейтинг ще имам, а отговорността ми като министър. За мен няма по-висок рейтинг от това, когато си отиваш от властта, да кажеш - оставям след себе си нещо добро.

Покрай 24 май поетът Борис Христов трябва да вземе награда, но се отказа. Какво си помислихте тогава?

- Че няма грама. Борис Христов очевидно е обиден на нещо, случило се отдавна. Уважавам волята му. Той е голям поет, живее далече от София и това, което аз като министър можех да направя, беше да се сетя за него. И не само за него, заради което получих упрек, че предлагам „награда на килограм“. Но и българските творци бяха забравени „на килограм“. Раздавали сме отличия на всевъзможни политици и на какви ли не още, а празникът е на светите братя Кирил и Методий. Така че не виждам нищо притеснително на този духовен празник творците да получат своите духовни награди.

Успяхте ли да прочетете автобио-

графията на Иван Славков? И вие сте герой в нея, споменава ви заедно със Светлин Русев като преминали през клубовете на младата художествено-творческа интелигенция. Спомняте ли си от онези времена нещо, от което сега се срамувате?

- Никога не съм се срамувал от нищо в моята биография. А неговата още не съм я чел. Иначе се познаваме, малка е България. Имахме навремето една закачка - той се провиква през три маси: „Бате, вчера бях с три гаджета и трите ме питаха дали те познавам!“ Отговарям му: „Аз пък бях с четири и четирите за теб питаха!“ Извън шегата всички знаят колко трудно съм градил име. През целия си живот съм бил откровен и прозрачен, хората знаят това. Като известен скулптор нямам паметник в собствената си страна, нямам творби на килограм в националните галерии, никога не съм членувал в партия...

Продължавате ли да гържите да имаме Музей на тоталитарното изкуство?

- Да, защото това е част от историята ни, а и е много атрактивно за чужденците. Унгарците имат такъв музей, той е от най-печелившите. Нашият няма да е пародия, ще сложим сериозни неща. И в онова време големи художници са създавали произведения на много високо ниво. Като изключим, че обектите са политически фигури, тези творби са с голяма художествена стойност. Ако идеологията е събъркана, изкуството не е виновно. Когато се сменя системата, това не значи, че художниците трябва да се пренастроят.

Но политиките имат нужда от пренастройване, не смятате ли? Все още планират на къси дистанции - да оправят своя живот и на децата, дори за внуците си не мислят, камо ли за гържавата.

- Така е, защото са избирани най-активните, не най-добрите. Събираме активисти откъде ли не, пускаме ги под прожекторите и започва объркването. За съжаление понякога посредствеността напирва най-много за властта - политическата реалност през последните 20 години го доказва.

Властта е занимание самотно, убедихте ли се от личен опит?

- Може би е истина за мен, за някоу може да не е. Още преди влизането във властта съм декларирал, че не съм беден, че мога да живея добре. Сега си давам заплатата за сираци или за слепи. Подадох ръка на министър-председателя Бойко Борисов с ясно желание да се запишем в историята като хора, които са променили негативизма и корупцията в гържавата. Нямам други дивиденди от участието в правителството. 🇷🇺